

MIERA DRAUDZES VĒSTIS

OTAVAS LATVIEŠU EV.-LUT. MIERA DRAUDZES
PERIODISKS IZDEVUMS

Nr. 4 (ISSN 1193-1825)

2020. gada jūlijs - augusts

68. gada gājums

Kam ir ausis?

Kam ausis dzirdēt, tas lai dzird! Kam lai es šo paaudzi pielīdzinu? Tā pielīdzināma bērniem, kas sēž tirgus laukumā un sauc uz līdzbiedriem: mēs jums stabulējām, un jūs nedejojāt, mēs jums dziedājām raudu dziesmu, un jūs nevaimanājāt. Nāca Jānis, viņš nedz ēda, nedz dzēra, bet tie saka: viņā ir dēmons. Nāca Cilvēka Dēls, viņš ēd un dzer, un tie saka: redzi, izēdājs un vīna dzērājs, muitnieku un grēcinieku draugs. Bet gudrības darbi ir pareizi." (Mateja 11,15-19)

Nav nekā jautrāka un interesantāka, kā iesākt rakstīto vai sacīto ar savādu jautājumu. Reizumis savādi jautājumi ir patiesi, intereses mudināti, bet kādreiz tie tiek uzdoti, lai rosinātu pārdomas vai paraudzītos uz ikdienišķām lietām no citas puses. Tātad: Kam ir ausis?

Lai uz muļķīgiem jautājumiem, īpaši tādiem, ko cilvēks mēdz uzdot sev pats, nevajadzētu atbildēt, teikšu, ka ausis ir katram, nu, gandrīz visiem. Ja rūpīgi ielasās šīs svētdienas lasījumā, tad redzams, ka tur aplūkotais temats neatšķiras no kā tāda, par ko ļaudis varētu satraukties – un bieži arī satraucas – mūsdienās.

Bībeles tekstu burvība slēpjas tajā, ka līdztekus specifiskiem vēstures jautājumiem vai problēmām, kas attiecas uz senlaiku situācijām, daudzi stāsti ir mūžīgi, vispārcilvēciski, tādi, kas sasauca ar daudzu cilvēku pārdomām, neatkarīgi no ticības, izglītības, vecuma vai vēl kaut kā.

Žēlabas par jaunāko paaudzi ir žanrs, kas nekad nav izsīcis vai gājis mazumā, kopš vien cilvēks dzīvo. Reizēm man liekas, ka jau senajos alu cilvēku zīmējumos skatāmas pārmetošas norādes nākamajām paaudzēm – skatieties, tā mēs dzīvojam, tādus zvērus medījām, tādus ugunsurus kurinājām, bet jūs... Bet labi, Mateja evaņģēlija autors pēc dabas laikam ir bijis maigs cilvēks, jo savus jaunākos laikabiedrus salīdzina tikai ar neprasmīgiem māksliniekiem, kas neprot ļaudis ne īsti saraudināt, nedz iepriecināt.

Ļasajam paaudzū konflikta ievadam seko aizrādījums, ka šiem stabulētājiem un sēru dziesmu gaudotājiem ar publikas kritiku ir bijis par maz, viņiem nav bijis pa prātam ne Jānis, ne Jēzus – viens pārāk askētisks un dēmoniski biedējošs, otrs vispār – pinies ar muitniekiem un grēciniekiem, un nav neko sapratis no labas sabiedrības. Šajā mirklī joks vairs nav joks, te acij paveras kāda ļoti nepatīkama problēma.

Nesen lasīju anekdoti par pēcpadomju laikiem, kuras kopsavilkums ir sekojošs: Kā tad tā, ka padomju laikā, kad baznīcas bija aizliegtas, un neviens ne par ko garīgu neinteresējās, sabiedrībā netrūka labsirdības un savstarpējas palīdzības, bet tagad, kad baznīcas ir uz katra stūra, ar laipnību un savstarpēju palīdzību ir, kā ir...

Katrā jokā ir sava daļa taisnības, un evaņģēlija joku loģika ir tāda, ka šī taisnība tiek sludināta, ne kā pārmetums, bet sava veida vīzija, zināšanas, ka cilvēkiem kā kopumam piemīt arī šādas tādas (te katrs var darbināt savu iztēli) nelāgas īpašības, kaut gan mēs katrs pats atsevišķi esam tīrais eņģelis. Vasaras karstumā pārļausot Mateja vārdus, ikviens lasītājs var pamanīt, ka tekstā saikne ar senatni attiecas ne tikai uz visu labo un svēto, bet arī uz muļķību, žēlošanos, tieksmi viegli aizvainoties, kurnēt un idēt, bārstīt pārmetumus utt. Mēs esam piltiesīgi savu senču labuma un sliktuma mantinieki.

Evanģēlijs visas minētās negācijas nepeļ, nenoraida un nepārmet cilvēkiem, papildinot jau tā smago nastu. Tas tikai atgādina (tiem, kam ir ausis), ka gudrības darbi ir pareizi. Var piebilst arī, ka tie ir mūžīgi, un tieši gudrība, iekšējs viedums, īpaša "garīga redze" un vēl daudzas noklusētas lietas ir tie "gudrības darbi", kas cilvēci satur kopā, neraugoties uz visu un neko (pat daudzu paaudžu garumā). Gudrība piešķir dzīvei svētību!

Ilmārs Zvirgzds

Foto: Baiba Rēdmane

Sirdis brūces vēl nav sadzijušas. Arī pēc daudziem gadiem rētas vēl paliek tiem, kam Aizvesto piemiņas diena, 14. jūnijs, vienmēr saistīties ar briesmām, teroru un ļaunuma brutālo varu.

1948. gadā, Vācijas bēgļu nometnē, Latvijas ev. Lut. Baznīcas Virsvalde, archibīskapa Dr. theol. T. Grīnberga vadībā, izdeva grāmatu "Gaisma Tumsībā". Grāmatā katrai dienai tika dots savs Bībeles pants. Vēlāk, kad 14. jūnijs pārtapa par Tautas sēru un Aizvesto piemiņas dienu, tai tika izvēlēts cits Bībeles teksts, lai vēl pilnīgāk varētu iedrošināt daudz cietušo sirdis. Citēju mācītāja Valda Mežezera vārdus, kas rakstīti zem šai dienai izmeklētā Bībeles panta:

"Tiešām, mana dvēsele ir klusu uz Dievu, no Viņa nāk man pestīšana.

*Tiešām, Viņš ir mans akmens kalns un mans pestītājs, mans patvērumš,
ka es daudz nešaubīšos." (Ps 62:2,3)*

"Tanis brīžos, kad domājam par savas dzimtenes traģēdiju, Latvijas vārds mūsu dvēselēs kļūst asarām nenodzēšama uguns. Kas var aizstāt mūsu mātes un tēvus, māsas un brāļus, ko ļauna vara aizrāva no mūsu vidus baigajā gadā, kas var aizstāt kritušos tēvuzemes varoņus, un beidzot – kas var aizstāt mūsu dzimteni, no kuŗas esam izdzīti, kuŗā tagad "uz katras zemes pēdas asa sāpju puķe zied"?

Kas var mūs tad pilnam mierināt? Vienīgi Dievs, un līdz Viņam varam pacelties, ja mums kā psalmistam "dvēsele ir klusa uz Dievu," un tāds stāvoklis sasniedzams, kad

mūsos rodas atziņā, ka arī par likteni – personīgo un tautas – un visas cilvēces traģēdiju lielāks ir

Mūžīgais Kungs, uz kuŗu varam paļauties kā uz akmens kalnu pārvērtību pilnajā dzīvē.

Kad es Dievu apzinos kā savu patvērumu, kā savu izpestītāju pat vistumšāko notikumu jūklī, tad es par Viņu nešaubos, mana dvēsele patiesi spēj palikt klusa, un manī mīt Dieva bērna paļāvība, spēks un miers. Lai Dievs šīs dāvanas bagātīgi piešķir, kad nomāc pārdomas par Latvijas upuŗu dienu, dzimtenes Golgātu."

Varam tikai iedomāties, cik viņa domas toreiz nesa svētību, bet vēl šodien viņa vārdi mūs uzrunā un iedrošina. Paldies Dievam, mēs nepiedzīvojam tādas traģēdijas kā toreiz - 1941. gadā un vēl ilgi pēc tam piedzīvoja mūsu latvju tauta. Bet mums liekas, visa pasaule ap mums tik strauji pārvēršas, ka daudziem ir bailes, neziņa, dziļas raizes par nākotni. Aug nepacietība, ilgas pēc taisnības, pēc miera. Mācītājs Mežezers atgādinātu: Mūžīgais Kungs ir un būs lielāks par likteni...

Dievs Svētais Gars, lūdzu, šodien dāvēni mūsu sirdīm līdzjūtībā tuvoties tiem, kam vēl sāp, kad kopā pieminam varmācības un nežēlīgas varas upurus, visus, kas tika terorizēti, nomocīti, nogalināti, atrauti no savām ģimenēm un aizvesti tālu no dzimtenes. Mēs viņus pieminam, Debestēvs, lai arī tie, kas viņus mocīja, zinātu, ka mīlestība spēcīgāka par nāvē, jo viņi dzīvo arvien mūsu atmiņās un sirdīs. Paldies, Tēvs, ka bija cilvēki, kas neaizmirsā cietējus un gādāja par latvju bēgļiem, kas izdzīti no tēvzemes. Kungs Jēzu, māci mums, kā citam citu stiprināt. Palīdzi mieru vairot pasaulē, bet liec mums iedegties pret netaisnību, kad kādam jācieš, jo otrs ir stiprāks. Paldies, ka arī šinī laikā Tu esi mūs svētījis un žēlastībā sargājis. Nāc līdz mums, Kungs, atjauno mūsu cerību un stiprini ticību. Svētī, Dievs, Latviju un šo pasauli, kas mums visiem viena. Svētī to un pasargā no ļauna, no visa, kas radītu jaunas brūces sirdīs, jaunas sāpes dvēselēs. To lūdzam, Tēvs, no sirds. Āmen.

+ Lauma
Archibīskape

DRAUDZES VALDES ZINOJUMI

Apsveicam visus mūsu draudzes locekļus, kuriem dzimšanas dienas bija jūlija un augusta mēnešos. Novēlam dievpalīgu un veselību nākamajā gadā.

*Ja tās domas ko Tev veltu
Visas puķēs pārvērstos –
Bagāts dārzs ap Tevi zeltu,
Grimdams smaržu vīrakos. (E. Zālīte)*

Kopš rakstīju pēdējos ziņojumus, ir sajūta, ka viss apstājies. Nav notikuši dievkalpojumi, talkas, lietoto mantu tirdziņi, tikšanās baznīcā pasākumos, pilnsapulce.

Bet nebija tā, ka gluži nekas nenotika. Katru svētdienu mācītājs Zvirgzds izsūtīja sprediķi pārdomām, Ligita Miežīte arī pārsūtīja rakstus un video ierakstus, kurus sagatavoja LELBA mācītāji; rakstus, lūgšanas un videoierakstus no archibīskapes Laumas Zušēvicas, arī mācītājas Ilzes Kuplēnas-Ewart pārdomas. Dažas svētdienas bija divi vai trīs raidījumi, ko varējām noklausīties. Mātes dienā varējām baudīt virtuālu koncertu, veltītu mātēm. Lieldienas, Kristus augšāmcelšanās svētki, bija sevišķi neparasti. Varējām izlasīt mācītāja rakstu, noskatīties video raidījumu, bet tad katrs (vai divatā, vai ar tuvāko ģimeni) savās mājās sitām krāsotās olas, ēdām *pashu* un baudījām “Lieldienu brokastis” izolācijas burbulī.

Valde divreiz satikās virtuāli *Zoom*. Tikšanās mazliet kliboja, jo ne visiem bija kamera, lai pievienotos virtuālajai sapulcē, un dažiem bija grūtības ar skaņas pārraidi. Bez tam, dažiem tā bija pirmā reize, kad iznāca lietot tādas tehnoloģijas un “*learning curve*” senioriem ir mazliet lēnāka.

Helgi Tenne-Šēns piedalījās veselu dienu “webinārā”, ko sarīkoja ELCIC par dotācijām un subsīdiju rezultatīvāku

pieprasīšanu. Daina Brauns cīnījās ar valdības saiti, lai pieprasītu esolīto *CEWS (Canada Emergency Wage Subsidy)*. Kaut ienākumi ir samazinājušies, tekoši izdevumi ir jāsedz. Vēl neesam saņēmuši atbildi no valdības.

Mācītājs Ilmārs un valdes locekļi, Jānis Krūmiņš un Daina Brauna, regulāri pārbauda, lai viss draudzes namā ir kārtībā. Paldies viņiem!

Kaut gan ELCIC ieteica neuzsākt regulārus dievkalpojumus līdz septembrim, Ontario valdība 12. jūnijā atļāva baznīcām noturēt dievkalpojumus ar 30 % sēdvietu skaitu.

Ērgelniece Karmena Porter

Tādēļ valde nolēma noturēt 14. jūnija piemiņas svētbrīdi. Ieradās mācītājs, ērgelniece un 15 dievlūdzēji. Vilkām maskas un sēdējam tālu viens no otra. Bija labi redzēt ilgi neredzētus draudzes locekļus.

Visi foto J. Mazpolis

Pašizolācija un attālināšanās nav vairs tik strikta. Varam brīvāk izkustēties, bet ne visiem tas iespējams. Turpināsim sazināties un apvaicāties, kā katram klājas. Valdes vārdā

novēlu jums visiem labu veselību un turpināt sekmīgi izdzīvot šo neparasto laiku. Gribu dalīties ar dzeju kurai autoru nezinu:

*Pat ar vienu gaišu smaidu
Klīdināt var mākoņus,
Atņemt sirdij sāpju vaidus,
Skaidrot viņas apvāršņus.*

*Pat ar vienu laipnu vārdu,
Siltas rokas spiedienu,
Var ar iepriecināt kādu
Cerību kas zaudējis.*

*Arī viena pati dziesma
Debess uguns aizdegta,
Sirdi sildīt var kā liesma
Dzīves ziemā saltajā.*

*Nesi smaidu, saki vārdu
Tam kas cīņā piekūsis
Sirdī lūdzot, dziedī dziesmu
Cerību kas zaudējis*

*Un Tu pats sev gūsi prieku
Kas kā rasa sirdī līst.*

Vita Mazpole

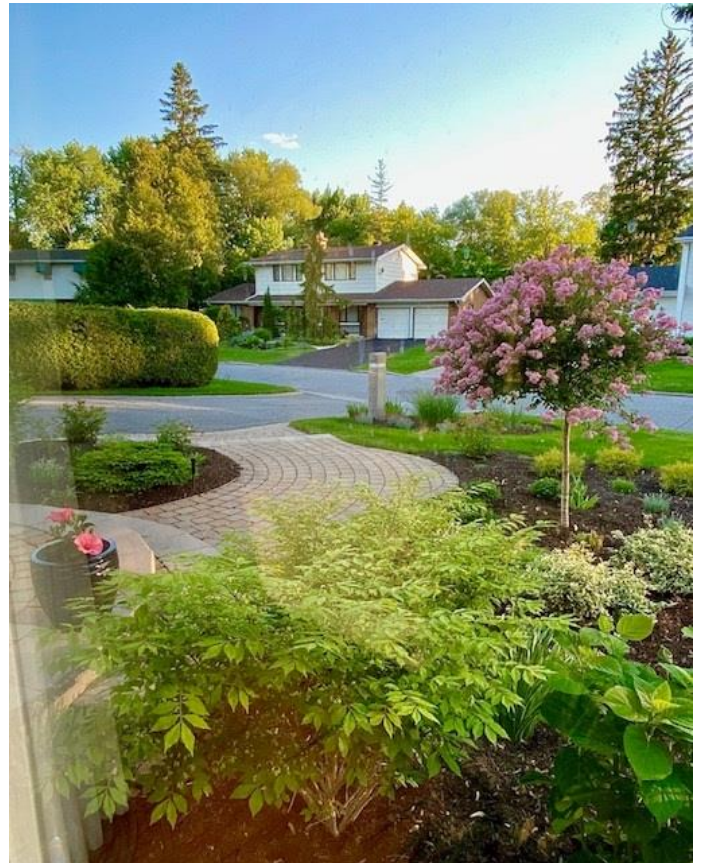
Skats pa logu

Interneta saite "skats no mana loga", kur pieejamas dažādas bildes no daudzām valstīm Covid-19 izolācijas laikā, iedvesmoja Ingrīdu izbaudīt mūsu pašu skatus. To kolekciju varam aplūkot šeit.

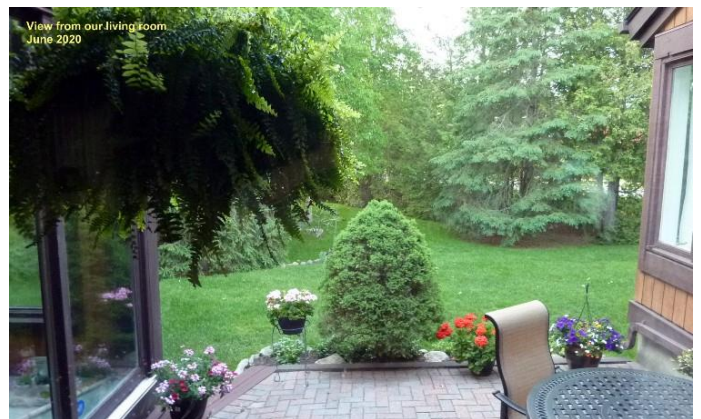

No Uģa Lāmas guļamistabas loga 8. maijā – sniegs.

Jūnija beigās ceriņiem un daudziem citiem krūmiem un kokiem ziedi bija jau nobiruši. Bet lielākās pārmaiņas manā ielā bija tas, ka varēja redzēt kaimiņus staigājot, skrienot un braucot ar riteņiem pa ielu daudz vairāk nekā parasti.

No Booles loga

No Ribakovu dzīvojamās istabas loga jūnijā.

No Tenne-šēnu loga.

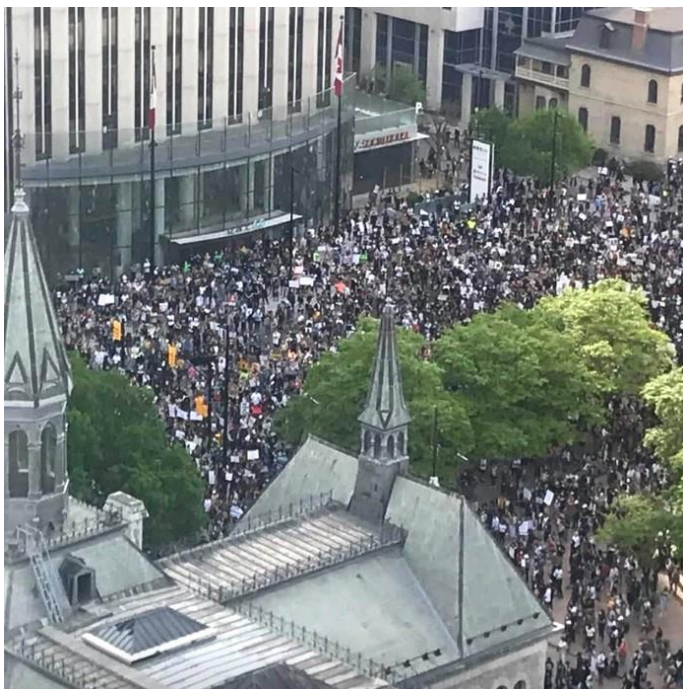
No Ingrīdas Mazutes dzīvojamās istabas loga.

No Kluchertu loga.

No Ingas Pattersones loga, B.C.

No Silvias Zalts Sīpoliņas loga (George Floyd demonstrācija pie Elgin un Lisgar ielas.) Foto: Facebook

No Ligitas Galdiņas loga:

Man nav dārza, nav arī mobilā telefona ar ko uzņemt bildes, tādēļ būs jāmēģina ar vārdiem parādīt kas man ir, un ko es redzu no sava balkona.

Kad no rīta, starp pieciem un sešiem, atveru balkona durvis, mani koši sveic liels Kanadas karogs. To izkāru uz balkona pašā covid-19 izolācijas sākumā, kā sveicienu un paldies visiem tiem labajiem ļaudīm kuri ir turpinājuši mūsu visu labā strādāt un gādāt: slimnīcu, pārtikas veikalu un aptieku darbiniekiem, produktu piegādātājiem, atkritumu prom vedējiem, visiem, visiem paldies!

Parasti man uz balkona ir trīs vai četri lieli puķu podi ar krāšņām puķēm, bet šogad nav bijusi iespēja tādus sagādāt. Bet zaļumu visapkārt man ir daudz. Esmu vismaz desmit kļavu un vēl citu koku ielenkta. Viena kļava, tieši pretī manam balkonam, ir burvīga – tās lapas ir Latvijas karoga krāsā, kad tās atveras un tad tā lēnām, lēnām mainās uz parasto zaļo krāsu. Bet sākums ir patiešām jauks, kā sveiciens no Latvijas.

Balkona katrā galā mani sargā divas baznīcas – viena St. Matthews anglikāņu, otra St. Giles presbiterāņu. Un neesmu viena. Esam te trīs paudzēs. Un dzīve rit uz priekšu.

Ar mīļiem sveicieniem,
Ligita

Otavas latviešu skola

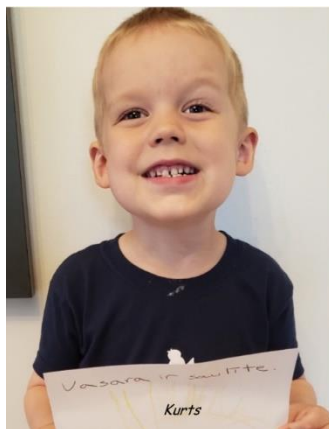

Markus: Uzdevums: salikt visu, kas ir apaļš, rindā. Tātad arī Markus galvu. “Kas ir vasara?” Emīlija. “Vasara ir jauks laiks, lai spēlētos.” Mīla

Skolas gads beidzās savādāk, nekā cerējām, bet veiksmīgi. Pagājušo rudeni M. Sausiņš ierosināja, lai skolu noturam katru nedēļu, nevis katru otro, kā līdz šim. Tā arī darījām, un 2019-2020 skolas gadā iznāca tikties 17 reizes. Tas ir interesanti, jo ar visu Covid-19 vīrusa pārtraukumu, paguvām noturēt skolu vienu dienu vairāk nekā iepriekšējo gadu. Pēdējā tikšanās bija 1. martā. Pēc tam skola turpināja mazākā mēra kaut ko darīt no mājām. Daži gatavoja Lieldienu kartiņas un izsūtīja veciem ļaudīm. Daži pildīja uzdevumus, kurus saņēma ik nedēļu e-pastā. Pēdējais uzdevums tika izpildīts 14. jūnijā, un tad bērni saņēma liecību. Patlaban nav iespējams plānot skolas nākotni, bet cerams, ka iesāktā draudzība un tīmekļa kontakti tupināsies.

Pievienoju foto no dažiem skolas uzdevumiem.

Ingrīda Mazute

“Vasara ir saulīte” Kurts

“Recepte ieskaitot vistu” Amanda

Foto uzņēma bērnu vecāki.

SENIORU KLUBS

Jūnijā

Jūnijā saiets turpinājās virtuāli. Apsveicām jubilārus ar "Daudz baltu dieniņu" un glāzi vīna. Dzimšanas dienas: A. Pone, K. Ribakovs, M. Pierce, G. Sīpoliņš, S. Zalts-Sīpoliņš. Vārda dienas: Biruta, Ligita, Jānis, Ausma.

Veltījums jubilāriem:

*Ne jau vienmēr ar gadiem viss aiziet,
Ne jau vienmēr ar gadiem viss zūd.
Katra diena nes mirklīti laimes,
Un ik mirkli katris bagātāks kļūs.*

Pieminējam svarīgos jūnija datumus:

- **1944. g. 6. jūnijs D Diena** sabiedroto uzvaras diena. Viens no nozīmīgākajiem un izšķirošākajiem otrā pasaules kara notikumiem.
- **1941. g. 14. jūnijs** traģiska, drūma diena Latvijas vēsturē, kad vairāk nekā 15,000 Latvijas iedzīvotāji tika deportēti uz Sibīriju un citiem Krievijas ziemeļu apgabaliem.
- **21. jūnijs Tēva diena** kad varam pagodināt un pateikties saviem tēviem.
- **24. jūnijs Jāņi**, latviešu tautas lielākie un tradīciju bagātākie svētki.

Jūlijā un augustā senioru saieti nenotiek – atvaļinājums, kaut gan jau esam bijuši tā saucamā "atvaļinājumā" jau trešo mēnesi. Tagad prāts nesās uz septembri, kad droši vien varēsim atsākt darbību. Kā būs, kad tiksimies, vai būsīm izskatā mainījušies, vai palikuši vecāki, vai vairāk grumbas sejā, kā viens otru sveiksim? Izsalkuši pēc apkampiena... Droši vien, ka programmu nevajadzēs, jo visi gribēsim runāt, atstāstīt pieredzi, kā pavadījām laiku, kas pietrūka visvairāk? Ko iemācījāties jaunu, kur atradām humoru, ko atcerējāties no pagātnes atgādinājumiem fotogrāfijās un vārdos.

Ir žēl ka COVID-19 ir nozādzis lielu posmu no neierobežotās dzīves, tas sevišķi iespaido vecākos seniorus, kuriem, skatoties uz priekšu, atlikušie gadi būs jādzīvo zināmā ierobežojumā.

Bet varam būt pateicīgi, ka esam tikuši pāri grūtākajam laikam un saņēmuši palīdzību un laipnību no draugiem, angļiski sakot – *every kindness is a blessing*.

Vija Hay
Senioru kluba priekšiece

Jūlijā

Jūlijs un augusts ir senioru brīvlaiks, bet tomēr tiekamies virtuāli. Apsveicām jubilārus dzimšanas dienās: J. Krūmiņš, Max Pierce, G. Flynn, A. Purviņš. Vārda dienās sveicam: Maruta, Ruta un Kristīna

Veltījums:

*No vasaras mācies mūžu dzīvot,
Mācies krāsas un siltumu klāt,
Katram dzīvotam mirklim,
Pievienot mīļumu klāt.*

Pieminējam **1. jūliju "Canada Day"**, Kanādas dzimšanas diena. 1867. gads 1. jūlijs ir datums, kad stājās spēkā Konstitūcijas Akts, kas apvienoja atsevišķās kolonijas *Ontario, Quebec, Nova Scotia un New Brunswick*, un tā radīja "*The Dominion of Canada*". Oriģināli Kanādas diena saucās *Dominion Day*. Vēlāk jūlija mēnesī pievienojās *Manitoba un North West Territories* 1870. gadā, *British Columbia* 1871. gadā un *Prince Edward Island* 1873. gadā.

Lai atzīmētu Kanādas dzimšanas dienu pateicībā par to, ka tā mums deva pajumti un jaunu dzīvi brīvībā, mudinām visiem pielikt karogu pie mājas un karodziņus logos.

Vēlot visiem pacietību, izturību,

Vija Hay
Senioru kluba priekšiece

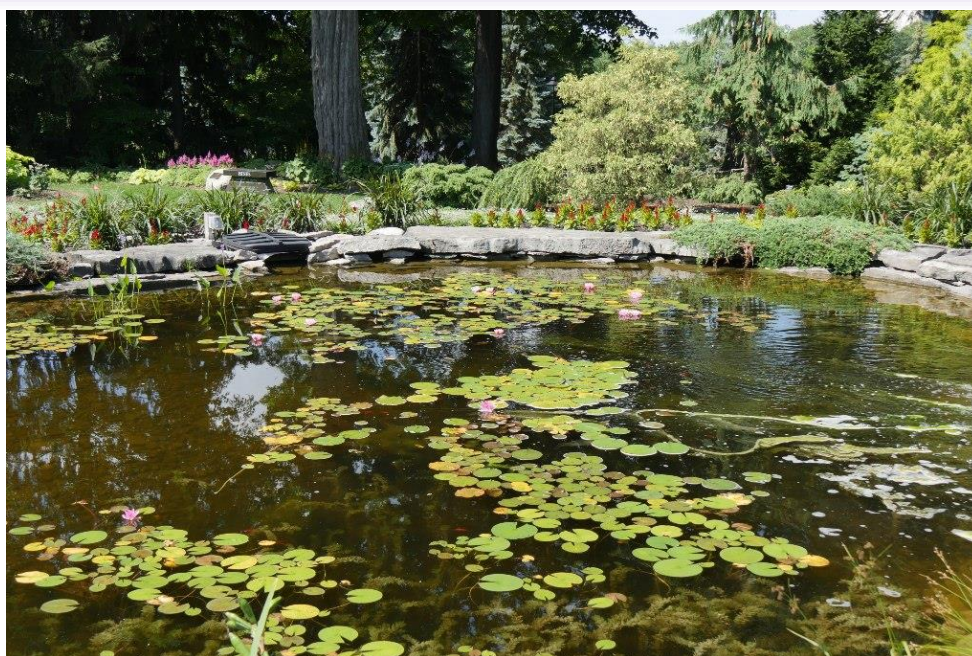
KALENDĀRS 2020 GADA JŪLIJS - SEPTEMBRIS

Miera Draudzes Vēstīm klāt pievienotajā dievkalpojumu, sarīkojumu un notikumu kalendārā uzrādām arī citu Otavas latviešu organizāciju aktivitātes, ja tās savlaicīgi pieteiktas. *Bilingual services or events are in italics.* Kalendārā ietilpināmās aktivitātes piesakāmas Helgi Tenne-Šēnei, 613-824-5940, e-pasts h.tennesens@gmail.com

Kalendāru sastādīs un izziņos, kad Miera Draudze būs atsākus darbību.

**Latviešu ev. lut. Miera draudzes kapusvētki
notiks *Beechwood* kapu pagodā, ierastajā vietā,
19. jūlijā plkst. 11.00.**

levērosim fizisko distanci un valkāsim maskas!

MIERA DRAUDZES VĒSTIS izdod Otavas latviešu ev.lut. Miera draudze
Iznāk sešas reizes gadā.

Gada abonements: draudzes locekļiem \$15.00, citiem Kanādā \$20.00, ārzemēs \$25.00

Baznīca un draudzes nams: 83 Main St. at Lees, Ottawa, ON K1S 1B5 tel. 613-230-4085

Draudzes mācītājs: Ilmārs Zvirgzds: tel. 613-400-3288, zvrgzds@me.com

Draudzes valdes priekšniece: Vita Mazpole, tel. 613-692-6056, mazpolis@gmail.com

Draudzes kasiere: Daina Brauna, tel. 613-521-0726, dainabrauns@aol.com

Pērminderu koordinators: Andris Lange, tel. 613-822-3328, andrislange@rogers.com

MDV Redakcija

Redaktors un korektors: Ilmārs Zvirgzds zvrgzds@me.com

Kalendārs: Helgi Tenne-Šēne h.tennesens@gmail.com

Maketēšana: Uģis Lāma lamau@bell.net

Nākamās Miera Draudzes Vēstis iznāks
septembra sākumā.

Rakstus un sludinājumus iesniegt līdz
2020. gada 26. augustam